

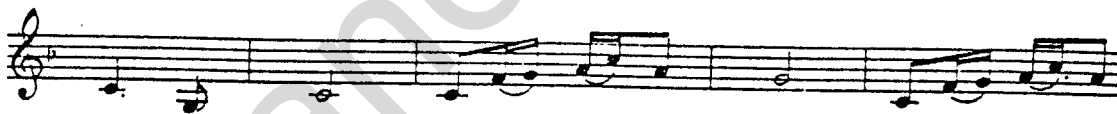
NHỚ NGƯỜI RA ĐI

Phạm Duy

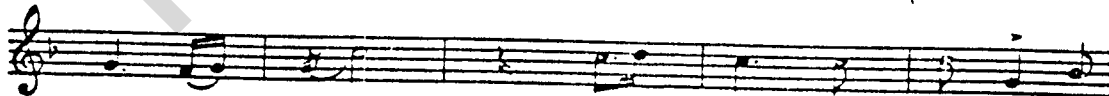
ANDANTINO très expressif



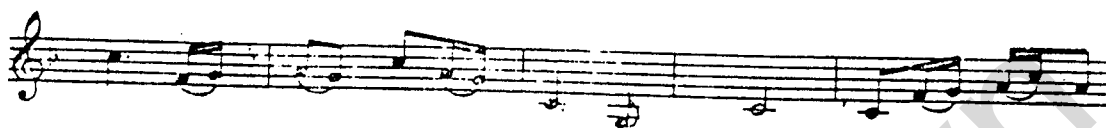
1. — Ai có nghe tiếng hát hành quân xa, Mà không nhớ thương
 2. — nghe tiếng hát hành quân xa, Mà không nhớ thương
 3. — nghe tiếng hát hành quân xa, Mà không nhớ thương



người mẹ già, Chờ con lúc đêm khuya, Người con đi ra
 người vợ hiền, Chờ ra lính biển - cương. Ngồi may áo cho
 đàn trẻ nhỏ, Đùa trong nắng ngày - thơ, Cùng nhau hát liú-



đi vì nước. Con bước đi khi trống làng rền.
 con còn nhớ. Em tiễn anh ra mãi tận đầu
 lo ngoài ngõ. Nhưng mỗi khi dưới mái nhà tranh-



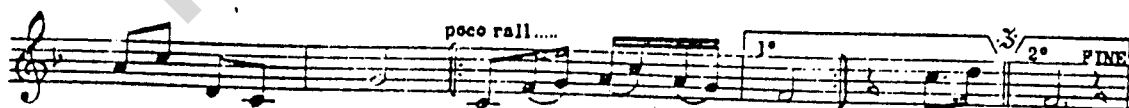
xa, Mẹ đưa mắt trông về ngọn cờ. Chu cho đưa con
 thôn. Một hôm lúc trâu hò về chường. Rồi em nhớ em
 mang, Ngừng chơi nắm tay mẹ hỏi rằng. Rằng, Cha chúng con



trai. Ở đâu đó con ơi được vui. Nhớ thương con oán
 mong. Chờ chiến - sĩ xa xăm lập công. Nhớ thương anh oán
 đâu? Vì mua bánh cho con, Mẹ ơi! Nhớ thương cha oán



thù loài tàn hung. Lúc xa nhau mong chờ ngày chiến - thắng.
 thù loài tàn hung, Lúc xa nhau mong chờ ngày chiến - thắng.
 thù loài tàn hung, Lúc xa nhau mong chờ ngày chiến - thắng.



Bóng dáng người hùng anh, Vì âm lũy tre xanh. Ai có
 Bóng dáng người hùng anh, Vì âm lũy tre xanh Ai có
 Bóng dáng người hùng anh, Vì âm lũy tre xanh.